

ταύτας στιγμάς ἐσχεδιάζα νὰ τὰς ἐπασχολήσω ὡρε-
λιμώτερον. Ὁ πατήρ, κυρίως διότι ἠγγρύπνησε τὴν
νύκτα, ἔπρεπε νὰ αἰσθάνεται περισσοτέραν ὄρεξιν· δὲν
ἦτον δὲ πιθανὸν ὅτι διαμιάς μετεβλήθη εἰς προφυλα-
κτικὸν καὶ ὑποπτον. Ἡ δὲ θυγάτηρ δὲν συνειθίζε νὰ
προγεύεται τόσον πρωί· ὅθεν θὰ ἔμενον εἰς τὴν ἄμα-
ξαν, ἐνῶ ὁ γεννήτωρ αὐτῆς θὰ ἐβόρα τὸ ἄρθρον
ποτήριον τοῦ καφέ μετὰ τὸ ζεσταμένον γάλα. Ἡ ἐνα-
σχόλησις αὐτῆς ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐν τέταρτον τῆς
ῥάρας, καὶ κατὰ τὴν ἑπταήμερον ἐν τέταρτον τῆς ῥάρας καλῶς
παρ' ἡμῶν ἕνα σολούμενον.

Ἡμῖν λοιπὸν ἀνυπόμονος πότε νὰ φθάσωμεν εἰς
τὸν εὐλογημένον σταθμὸν. Μετὰ τὰ τελευταία συμ-
βάντα, ἡ προσδοκωμένη κατ' ἰδίαν συνέντευξις ἐμελλε
νὰ συντριφῆ ὀλοτελῶς τὸν παγετὸν, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ
εἰς αἰσθηματικὴν οἰκειότητα.

Τελοσπάντων ἐφθάσαμεν εἰς Γ... Ἡ αὐτὴ καὶ
πάλιν πρόσκλησις ἐκ μέρους τοῦ πανδοχεῶς, ἡ αὐτὴ
ἀπόκρισις ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς, ὅστις ἠρώτησε τὴν
θυγατέρα του ἂν ἠθάνετο περισσοτέραν ἀπὸ χθὲς
ὄρεξιν.

Ἦτον τόσον εὐκολὸν νὰ εἰπῇ ὄχι, καὶ ἀνυπερομένη
εἰς τὰ προηγούμενα νὰ μὴ σεισθῆ ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς!
Πιστεύετε ὅτι ἐπραξεν οὕτως; ὅλον τὸ ἐναντίον εἶτε
φοβουμένη νὰ εὐεθῆ μόνῃ μετ' ἐμοῦ, εἶτε ὑποπτύουσα
μὴ τὴν μακρυτὴν ὁ πατὴρ τῆς, μετὰ μικρὸν τινα δι-
σταγμὸν ἐτηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε, χωρὶς κατὰ νὰ
τολμήσῃ νὰ στρέψῃ πρὸς ἐμὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς.

Ἡ ἀπελπισία μου, ἡ μαγία μου δὲν περιγράφονται.

Ὅλα τὰ κατὰ τοῦ γυναικείου φύλου γνωμικὰ τοῦ
Εὐριπίδου ἤλθαν τότε εἰς τὸν νοῦν μου. Ἦτον ἄρα
ἔρω-τοτροπία; Τί παράδοξον! σὶ γυναῖκες εἶναι ἀπὸ
τὰ σπάργανα ἐρωτότροποι. Μήπως ἤθελε νὰ ἐρεθίσῃ
εἶτι μᾶλλον τὸν ἐρωτὰ μου, ὅστις τὴν παραμικρὰν
ἀνάγκην τοιοῦτου ἐρεθισμοῦ δὲν εἶχεν; Ἄν καὶ μωρὰ
ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις, εὕρισκον ὑποδοχὴν εἰς τὸν θυμὸν
μου, καὶ ἐπίστευσα τὴν σκληρὰν ἐκείνην ἐπιδεκτικὴν
τοιούτου μακιαβελλισμοῦ, ὀρισθεὶς νὰ τῆς δεῖξω ὅτι
ἀτιμωρήτως δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ χλευάσῃ. Ἀνεγεννήθη
ἐντὸς ἐμοῦ ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος τῶν εὐ-
κόλων ἐπιτυχιῶν, ὁ φίλος τῶν ἑταίρων, ὁ τόσον συν-
ειθισμένος ν' ἀπατάται, ὥστε τὸ παραμικρὸν περιστα-
τικὸν ἐκλαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξις ἀναντιρρήτου
προδοσίας καὶ ἀπιστίας.

Εἶκοσι λεπτὰ αἰῶνια παρῆλθαν, καὶ ἐβλασφήμου
τὴν ῥάραν τῆς γεννήσεώς μου, καὶ τὴν ῥάραν τῆς γεν-
νήσεως ὅλων τῶν γυναικῶν!

Τελοσπάντων, εἶδα μακρόθεν τοὺς ὀδοιπόρους ἐπα-
νερχομένους εἰς τὴν ἄμαξαν, καὶ ὄπισθεν αὐτῶν τὴν
Ἀλθανὴν μου μετὰ τὸν κύριον πατέρα τῆς.

Τὴν φορὰν ταύτην, τὴν ἀφῆκα ν' ἀναβῆ ὅπως ἤθελε,
χωρὶς νὰ τῆς προσφέρω τὴν χεῖρα· διότι ἤμην ἐξω
φρενῶν, καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἤθελα νὰ καμωθῆ
ἢ κυρία Πιπίνα ὅτι δὲν τὸ γνωρίζει. Τοῦτο ὅμως καὶ
ἄλλως ἦτον εἰς αὐτὴν δύσκολον· τὰ ὀφρύδιά μου ἦσαν
σχεδὸν ἠνωμένα, βλοσυρὸν καὶ θηριώδες ἐβλεπαν οἱ
ὀφθαλμοί μου, καὶ ὅλη ἡ φυσιογνωμία μου ἦτον
ἀγριωτάτη. Ἀπλοῦν βλέμμα τῆς λοιπὸν ἦτον ἀρκετὸν

νὰ γνωρίσῃ τὴν γενομένην εἰς ἐμὲ φρικτὴν ἀλλο-
σιν.

Ἡ μαγία μου μολαταῦτα δὲν ἦτον τοσαύτη, ὥστε
νὰ ἦμαι ἀνεπίδεκτος ἐξετάσεως καὶ σκέψεως; Ἦτον
στῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶχε καὶ τι προσποιεῖται ἡ
μάς μου, καὶ ὅτι δὲν μοῦ ἦτον ὄλος ἀδιάφορον τὸ
γνωρίζω τὸ μέτρον τῆς ἐπ' αὐτῆς ἠθικῆς ἐξουσίας;

Ἐνόησε κάλλιστα τῆς μεγάλης ταύτης ἐπι-
σκειᾶς τὴν αἰτίαν. Ἄν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἡμέρας
καὶ τῆς φρονήσεως καλῶς ἐπραξεν ἀποφυγεῖν
κατὰ τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς παγίδα, ἡ φρόνησις
καὶ ἡ συστολὴ δὲν ἦσαν προσβλητικαὶ πρὸς τὴν
ἐραστὴν, ἄξιον πλειοτέρας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐπι-
φύσεως; Ἦτον λοιπὸν ἔνοχος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἔρωτος, εἶχε λοιπὸν ἄδικον, καὶ ὥρειλε νὰ μοῦ ἐπι-
ταχύνῃσιν καὶ νὰ μ' ἐξιλεώσῃ. Εἶδα καθαρῶς
ταῦτα πάντα ἐυλογίζετο ἐνδομύχως, καὶ ἐπι-
ἐτυπτεν ἡδὴ τὸ συνειδὸς διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
τῆς συστολῆς, ἧτις μᾶς ἐχώριζεν ἰσως διαπαντὸς
ἀλλήλων. Ἡ παρατήρησις αὐτῆ ἦτον ἰκανὴ νὰ
καταπραῦῃ ὅπως οὖν καὶ νὰ μὲ προδιαθεσῇ εἰς
συγχώρησιν.

Ἡ νεῖανις ἐστρεψε πρὸς ἐμὲ βλέμμα γλυκίον
ἰκανὸν νὰ μὲ ἀροπλίσῃ· ἀλλ' ἐσκληρύνθη κατὰ
γοητείας τοῦ περικαλλοῦς τούτου βλέμματος, καὶ ἐπι-
ποτε ἐπὶ τοῦ προσώπου μου δὲν εἶδειξε τὴν ἐπι-
ἑστωρικῶς ἐπροξένησεν εἰς ἐμὲ θελκτικὴν συμ-
περιεργίαν.

Εἶπα κατ' ἐμαυτὸν ὅτι ἡδονικώτατον ἦτον νὰ
νὰ πολιορκηθῶ ἐν τάξει, καὶ μόνον μετὰ μακρο-
ἐντιμον ἀντίστασιν νὰ συνθηκολογήσω. Τοῦτο ἦτον
ἦτον γυναικεία ἐρωτοτροπία αὐτόχρημα· ἀλλὰ
ἔρωτοτροπία νὰ ἦναι τὸ ἐξαιρετικὸν ὄπλον τοῦ
φύλου, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἡμᾶς
ματαχρυσθῶμεν ὁσάκις ἡ χρεῖα τὸ καλῆ; Ἦτον
διὰ τῆς διαγωγῆς μου ἐκείνης ἐμελλὰ νὰ ἐβλάστη
περὶ τοῦ θαμνοῦ τῆς μονιμότητος τὴν ὁποῖαν ἦτον
νὰ ἔχῃ τὸ εἰς αὐτὴν πρὸ ὀλίγου καὶ αἰφνιδίως
θὲν αἰσθημα, καὶ τὸ ὁποῖον, ἂν ἦτον διαρκές,
διὰ τῶν ἐμποδίων ν' αὐξήσῃ. Ὁ τρόπος μου
ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ δοκιμὴ καὶ ἀπόλαυσις συγ-
το miscuit utile dulci τοῦ Ὀρατίου.

Z.

Καὶ χεῖλη λοιπὸν καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὄρεξι-
σιν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου τὴν αὐτὴν τῆς ἐπι-
φρασιν, καὶ ἤθελα νὰ μὲ πιστεύσῃ σπουδαίως κατὰ
θῶς μνησικακοῦντα ἀπὸ τὴν περίφοβον δὲ τῆς
σκης μορφήν εἶδα ὅτι ἐπέτυχ'· δὲν ἠπατήθη
ὁποῖαν ἐπίστευσα ἐπιβροχὴν μου, κατὰ τὴν ἑστω-
νὰ τὴν πείσω ὅτι μόνος ἐγὼ ἠδύναμην νὰ τῆς
καὶ νὰ τὴν σταματήσω εἰς τὸ χεῖλος τῆς
Τόσω καλῆτερα.

Ἀπὸ γαληκοῦ καὶ ἡδέως εὐμενοῦς, τὸ βλέμμα
ἔγεινε ταπεινὸν καὶ ἰκετικόν. Ἐπειδὴ ἐξήτει
μην, σημείον ὅτι ἀνεγνώριζε τὴν ἁμαρτίαν τῆς
δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλπίζῃ νὰ μ' ἐξιλεώσῃ τόσον
καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρόσωπόν μου διετήρησε